

Izkušnja Besede spreminja okus

21. nedeljam med letom

– 22. 8. 2021

1. Umiritev in uvodna molitev

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, nakloni mi, prosim, milost, da poslušam tvojo Besedo, jo vzamem zares, jo izkusim, okusim. V tej milosti naj ti izrekam vse, kar je v mojem srcu, in sprejemam, kar mi odgovoriš.

Prosim za milost, da bi zmoget in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangelijski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: **Evangelij po Janezu 6,60-69**

60 Veliko njegovih učencev, ki so to slišali, je reklo: »Trda je ta beseda. Kdo jo more poslušati?« 61 Ker je Jezus v sebi vedel, da njegovi učenci godrnjajo nad tem, jim je rekel: »To vam je v spotiko? 62 In če boste videli Sina človekovega iti gor, kjer je bil prej? 63 Duh je tisti, ki oživlja, meso nič ne koristi. Besede, ki sem vam jih govoril, so duh in življenje. 64 Toda med vami so nekateri, ki ne verujejo.« Jezus je namreč od začetka vedel, kateri ne verujejo in kdo ga bo izdal. 65 Govoril jim je: »Zaradi tega sem vam rekel: Nihče ne more priti k meni, če mu ni dano od Očeta.«

66 Po tistem je mnogo njegovih učencev odšlo in niso več hodili z njim. 67 Jezus je tedaj rekel dvanajsterim: »Ali hočete tudi vi oditi?« 68 Simon Peter mu je odvrnil: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš 69 in mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti, Božji.«

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišljujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

- Da se lahko odločimo za Besedo, za Gospoda, je važno spominjanje njegovih del v svojem življenju. Kaj je v zadnjem času storil Gospod zame?
- Glede katere navade me Beseda vabi, da jo skupaj pretreseva, razširiva, greva naprej?
- S katerim strahom se lahko skupaj z Besedo soočim in dopustim, da ga Ljubezen spremeni?
- Kaj je možno, da se bo zgodilo, če grem iz te navade? Kakšen okus bi lahko življenje tako dobilo?

4. **Če želim, preberem še to razlago evangelijskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev**

V tem odlomku nam Janez predstavi Gospodovo Besedo kot točko srečanja, sveti kraj za srečanje z njim. To je kraj naše odločitve. Beseda je oseba, je Gospod sam, navzoč pred nami, darovan. Celotno Sveto pismo, stran za stranjo, je vabilo, da se srečamo z Besedo, da spoznamo njega, ki je Ljubezen. To srečanje naj bo intenzivno, polno, stalno, neprekinjeno, saj je kot srečanje med nevesto in ženinom. Pomembno je pozorno in ljubeče poslušati, da ne bo niti ena beseda zaman ([1 Sam 3, 19](#)), jo sprejeti in se odločiti zanjo, živeti po njej in zanjo.

Mrmranje zapira srce. Ko beremo Sveto pismo, je najbolj uničujoča stvar, da začnemo godrnjati nad Besedo, dvomiti vanjo, je ne vzeti zares. To nas oddaljuje od Očeta, nas ločuje in dela slepe, gluhe in neobčutljive. Ko začnemo godrnjati proti svojemu Očetu, ko nehamo verjeti v njegovo ljubezen do nas, v njegovo nežnost, da nas obdarja z vsemi dobrimi stvarmi, smo brez hrane za vsakodnevno potovanje. Če se jezimo, če postanemo

ljubosumni, ker je on dober in daje svojo ljubezen vsem, brez zadržkov, se izključimo iz njegove ljubezni. Dejansko obstaja tesna povezava med godrnjanjem proti Bogu in proti bratom in sestram ([Flp 2, 14](#); [1 Pt 4, 9](#)). Seveda to ne pomeni, da se ne smemo včasih boriti z Bogom, mu izreči vse, kar čutimo. Bog želi, da smo iskreni. Toda potem, ko smo mu vse izrekli, ga prosimo za milost, da bi mogli slišati in sprejeti tisto, kar nam bo odgovoril.

Rešitev je v resničnem in globokem poslušanju njegove Besede in v sprejemanju. Preko tega se zgodi preobrazba srca. Iz kamnitega srca, trdega in zaprtega, postane srce meseno, srce, ki ga on lahko rani, oblikuje, vzame v svoje roke in ga sprejme kot dar. Vse to uresničijo Jezusove besede, ko jim dopustimo, da vstopijo v srce. To nam omogoča njegov dar Svetega Duha. On nas pritegne z Duhom, po katerem nas naredi za svoje ([Jn 20, 21s](#); [Apd 1, 8](#)).

Sveti Duh nam govori ([Mt 10, 20](#)); odganja duha zla ([Mt 12, 28](#)); napolni nas, kakor je napolnil Jezusa ([Lk 4, 1](#)), učence ([Apd 2, 4](#)), Petra ([Apd 4, 8](#)) in številne druge. Sveti Duh nas uči, kaj naj govorimo ([Lk 12, 10](#)); nas spominja vsega, kar je rekel Jezus ([Jn 14, 26](#)); nas vodi k resnici ([Jn 16, 13](#)); nam daje moč pričevati o Kristusu ([Apd 1, 8](#)), o njegovi ljubezni do nas in do vseh.

Na koncu tega odlomka nastopi Simon Peter. On je tisti, ki s svojo izpovedjo vere oznanja resnico, luč in odrešenje.

Ostanimo ob tej izpovedi vere. Sprejmimo jo kot najsvetlejši biser, dragulj. Naj nam pomaga na naši poti soočenja z nevero, da bomo mogli skupaj z njim v moči Duha, ki nam je dan, tudi sami verovati in vedno znova izpovedovati vero vanj in jo živeti sredi vsakdana.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – tiho bivanje z Bogom

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, hvala za življenje, ki mi ga daješ po Besedi, in milost, da se lahko odločim zanjo ter rastem v zvestobi njej.

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali refleksija. To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.

